

[Steen Folke]

ce, den liberalisme, som venstre vil have som det grundlæggende i samfundet? Det er i det højeste en frihed for nogle få, for de få velbjærgede, for dem, der klarer sig i konkurrencen. Det er det, der er essensen i venstres politik i praksis.

Til sidst nogle få bemærkninger til hr. Niels Helveg Petersen. Jeg kan ikke nå at kommentere, hvad alle ordførere har sagt. Men hr. Niels Helveg Petersen holdt en tale med mange rimeligt lydende forslag til, hvad man skulle lave om i dette samfund. Nogle af tingene kan VS være enig i, men talen led af den grundlæggende skavank, at hr. Niels Helveg Petersen og de radikale mener, at det, der er problemets egentlige årsag, er det, man kalder gruppeegoismen. Statsministeren var vist inde på det samme. Der er noget, som det radikale venstre har misforstået. Det er, fordi man ikke vil se i øjnene, at dette med grupper, der har forskellige interesser – og det er rigtigt, det findes i vores samfund – det har noget at gøre med, at det er et klasse-samfund, og at det er et kapitalistisk samfund. Det er deraf, disse modsætninger i samfundet kommer. Her slår de radikale altid ned på grupperne og deres hæmningsløse grådighed, f.eks. altså at fagbevægelsen slås – det gør de nu ikke særlig meget, men i et vist omfang – for sine medlemmers interesser. Det er de radikale meget fortørnede over. Det er uundgåeligt i et samfund som det danske, i et kapitalistisk samfund, i et klasse-samfund. Den radikale politik vil i praksis lægge op til at beskære lønarbejdernes muligheder for at kæmpe for rimelige interesser i dette samfund, for at sætte sig op imod statsmagten, for at sætte sig op imod de nedskæringer, den indkomspolitik og hvad der ellers kommer i disse år i samfundet. Derfor vil den radikale politik på trods af gode hensigter og mål i virkeligheden føre til det modsatte af det, som den foregiver.

Glistrup (FP):

Danskeren 1979 har utvivlsomt langt, langt bedre livsvilkår, end hans tipoldefar havde i 1879. Årsagerne hertil er mangfoldige. Teknikkens enorme udvikling, lægevidenskabens store landvindinger, det internationale handelssamkvems udvikling, den omstændighed, at vi i det forløbne århundrede stort set har undgået virkelig store ødelæggel-

ser ved krige og epidemier osv. Men de nuværende regeringspartier kan skam også rose sig for en del af baggrunden herfor. Jeg stikker gerne hr. Poulsgaards reprimande til mig i lommen, den var nemlig korrekt. Der er i allerhøjeste grad grund til at takke Chresten Berg og Viggo Hørup og J. C. Christensen. Det var tre gode venstrefolk, som gjorde Danmark til et bedre land at leve i.

Socialdemokraterne takkede jeg jo allerede i mit første indlæg, så lad os bare gå frem til det samfund, som så var udviklet, da venstres og senere socialdemokratiets program var gennemført, altså omkring 1960, og se på den udvikling, der derefter har været, og som er den umiddelbare baggrund for debatten i dag, som er den umiddelbare baggrund for problemet i dag, om danskeren år 2079 har væsentlig bedre vilkår at leve under, end danskeren har i 1979. Ja, dér skildrede hr. Tange jo så præcist, hvordan udviklingen har været igennem denne snes år, hvor vi har været domineret af disse S, V, C, Q, M, B, F-partier, som simpelt hen har udsat os for den ene risiko efter den anden.

Hermed har jeg i og for sig besvaret det, der for hr. Ninn-Hansen var det store paradoks, at man på den ene side fra fremskridts-partiets side kunne hævde, at det i og for sig er et godt samfund, der er blevet opbygget, og på den anden side arbejder så stærkt, som vi gør, for at få samfundet lavet om. Ja men det arbejde, vi udfører, udfører vi netop, for at det gode samfund ikke skal blive ødelagt, for at det ikke skal gå, for at citere fra statsministerens første indlæg, således, at vi skal til at bruge alt, hvad vi tjener, til at betale afdrag og renter på den evindelige gæld, gæld og atter gæld, som det nuværende styre sætter Danmark ud i. Det er jo det, vi arbejder for. Vi arbejder ikke for det ud fra den konservative filosofi, for det er konservativt at tro, at man bare skal fortsætte tingene, som de har været engang. Det er ikke noget, der passer til nutidens mennesker, til nutidens tekniske udvikling. Derfor var en af statsministerens meget store fejl, at han kaldte os for en konservativ bevægelse. Vi er alt andet end en konservativ bevægelse.

Men det er i og for sig ikke stort bedre, når f. eks. hr. Ellemann-Jensen kalder os for en anarkistbevægelse, for det, man selvfølgelig, når man sidder i hr. Ellemann-Jensens situation, kalder anarki, er det samme som